

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

СТАВКА НА РОСІЮ

Відчувається, що невдоволення з політики, яка керує радіями передачами для країн і народів, що знайшлися у совєтській сфері впливу, цілком не малі.

Можна припускати, що ці „привілеї“ мають на цілі протидіяти кремлівській пропаганді, яка тепер представляє Злучені Держави як найбільшого ворога Росії.

З дотеперішніх американських радіофонів передач, виглядало б, що властиво нема ніякого „російського“ імперіалізму, ані жадного агресивного „російського“ народу.

З такої американської пропаганди навряд чи можна сподіватися якої користі. Сумніваюся, чи вона має будьякий вплив на росіян.

Відчувається, що невдоволення з політики, яка керує радіями передачами для країн і народів, що знайшлися у совєтській сфері впливу, цілком не малі.

Можна припускати, що ці „привілеї“ мають на цілі протидіяти кремлівській пропаганді, яка тепер представляє Злучені Держави як найбільшого ворога Росії.

З дотеперішніх американських радіофонів передач, виглядало б, що властиво нема ніякого „російського“ імперіалізму, ані жадного агресивного „російського“ народу.

З такої американської пропаганди навряд чи можна сподіватися якої користі. Сумніваюся, чи вона має будьякий вплив на росіян.

Відчувається, що невдоволення з політики, яка керує радіями передачами для країн і народів, що знайшлися у совєтській сфері впливу, цілком не малі.

ЗУАДК в Дії

В справах одержання праці заінтересовані не дуже велике. З усіх листів, які приходять до ЗУАДК-у з просябою допомоги, немає ні одного, в якому хтось просив би допомогти в одержанні праці.

Співжиття з таборами інших національностей на загал гармонійне й мирне. Бажаючи створити чисто національні табори покищо неможливо.

Що треба для цих людей зробити і в чому може їм допомогти ЗУАДК тепер і в майбутньому?

1. Точна евіденція українського таборного населення з постійним контактом з ним, доречною кореспонденцією і відвідин таборів не менше раз в місяць в цілі уділення порад і соціальної орієнтації.

2. Старання для всіх тих, хто не мають жадних можливостей на еміграцію о приміщення їх на працю, використовуючи престиж ЗУАДК-у і доречною особистих зв'язків, як ривок о приміщення їх на приватні мешкання.

Проти марнування робочої сили

Урядовий план оборонної мобілізації обіймає дві головні ділянки: вишкіл вояків і забезпечення робочої сили для продукції.

Сен. Джанстон з Савт Каролайни, у своїй недавній промові заторкнув мало кому звісну проблему затрудування вояків у різних оборонних біограх зі шкодою для оборони.

Розглядаючи цю справу з усіх боків, він прийшов до висновку, що вояк, затрудунений як біоровий працівник, коштує більше ніж цивільний робітник.

На пересічному цивільного робітника видає американське населення в формі податку дол. 3,400 річно. У протязі року з цього, вояк, затрудунений як біоровий робітник в уніформі, коштує країну дол. 5,000.

Колі взяті під увагу, що між військовими канцелярськими працівниками с особи вищої ранги, то дехто оцінює, що військовик, разом з тим, що мають вищі ранги, коштують федеральний скарб дол. 9,000 річно на особу, як що взяті під увагу, що платиться ще на ветеранську пенсію або пенсію для виступаючих вояків.

Сенатор Джанстон приходить до висновку, що який відправити тільки половину військових працівників, тоді можна б заощадити півтора біліона доларів річно.

Очевидно, що цього не можна зробити негайно, за те підготову до такої оцінки можна вже почати. Можна перевести реформу в такому напрямку, щоб вояк призначувати до його справжньої праці, як вимагає саме воєнне діло і оборона країни, а це злучене з військовим вишколом.

Зате людей, які можуть робити оборонні роботи як звичайні працівники, не перебірати на вояків, а залишити їх в цивільних станах.

Повище питання заторкує збільшення кількості вояків для воєнних цілей при одночасній заощаджуванні фондів і друге питання є тільки до деякої міри зв'язане з заощадженням витрат, хоч і тут ця справа є важливою.

Це перенесення робітників на старечу пенсію. Колі в Конгресі ухвалено підвищу старечої пенсії, як робітників так і конгресмени хотіли головно запобігти старечій бідності серед нижче платних робітників.

У часі фінансової кризи це має своє значення, бо старші робітники, переходячи на пенсію, роблять місце для молодших, які ані не мають праці, ані не можуть діставати пенсії.

Інакше виглядає справа, коли с надмір праці, а нема робітників. За „добрих часів“ підприємства радо позбуваються старших людей з праці, приневолюючи їх переходити на старечу пенсію, щоб на їх місце діставати молодші й дешевші сили, які даються нагинати і управителі можуть ними легше послуговуватися при всякій нагоді.

На пенсію переходять люди вже по 60 році життя, якщо юнія заклочила таку умову з працедавцями при творенні пенсійного фонду.

Саме недавно розглядав суд у Клівленді прохання Міжнародного Товариства (Юні) Машиністів, яке зажадало, щоб суд припинив примусове пенсіонування 26 робітників, які минуло 60 або 65 років життя.

Справа стала спірною, коли юнія прийшла до висновку, що ці робітники ще не старці, а люди у відповідній силі, які можуть далше працювати, заробляти на життя і посередню причиняти до продукції багатства країни.

Суддя признав юнія рацію і стану на становищі, що працедавець не може посилати робітників на пенсію проти його волі тільки тоді, коли с якась оправдане причина.

Чинники, які займаються суспільним питанням, прихильно поставилися до такого рішення суду, кажучи, що в підприємствах, серед нормальних відносин, ланус правило відправляти робітників в пенсійним віці, щоб заощаджувати на лікарських коштах і інших витратах.

З того 5 осіб побиравло ренти, 11 осіб інваліди II-ї світової війни, 35 осіб — інваліди визвольних змагань.

В Україні було разом 580 інвалідів, 517 членів їх родин — разом 1097 осіб.

Советська „наука“ і російський імперіалізм

„Самовизначення народів аж до відокремлення і створення власних держав“ — цей клич дав Ленін для комуністів цілого світу.

Практика російського совєтського уряду зовсім інша. Російські комуністи готові підтримувати рухи поневоленних народів у чужих державах.

Але про право народів Совєтської держави на відокремлення вони говорять зрідка і то з тим, щоб показати, що „щасливі народи“ за всяку ціну хочуть лишатися в складі Совєтського Союзу.

Раніше, однак, у Совєтському Союзі можна було критикувати і ганьбити імперіалізм царського уряду, що поневолив народи в Європі та в Азії.

Тепер Сталін, спираючись на російський імперіалізм і націоналізм, дав наказ вибілювати всю минувшину Московської держави (пізніше Російської імперії). Такий приклад знаходимо в московській газеті „Правда“ з 26 грудня 1950 р.

В Середній Азії с народ — казахи (киргизи), що більше 100 років борюся за свою свободу проти російського імперіалізму. Остаточо завоювала царська Росія цю країну в 60 роках 19 століття.

Казахські історики, на підставі документів, описали боротьбу свого народу за свободу. Симпатії авторів лежать на стороні борців за незалежність Казахстану — ханів киргизського народу.

На науковій праці казахських істориків визирялася тепер московська „Правда“ довгою статтею, в якій навчас, як треба писати історію на засадах „марксисту-ленінізму“.

Про казахського хана Кенесарі Касимова (початок 19 віку), що борюся проти російського імперіалізму, пише „Правда“: „З усіх історичних джерел видно, що рух Кенесарія не був ні революційний ні поступливий, але реакційний, який так голосом християнської моралі, як голосом звичайного страху, то більшість „дискусій“ свідомо вносять це питання поза межі етичних критеріїв.“

Навіть представники Церкви, як от відомий католицький теолог і публіцист О. Вошл або протестантська комісія в Клівленді, висловились за можливість вжитку атомової бомби, хай і з застереженням про його оборонний характер.

Проте це питання витерпено й і слушно вже було розглянуте в „Свободі“ (ч. 291) в статті п. В. Сивенка „В полоні договірних ілюзій“.

Взагалі, попри всі розбіжності в атомовій дискусії, найістотніші висновки з неї вже досить викристалізувались. Більшість політиків, зважаючи на озброєння атомовою бомбою комуністичного агресора, рішенням про потребу озброєння нею і демократичних країн і еventуального вжитку. Президент Труман, підкреслюючи своє небажання вживати атомової бомби, не заперечує можливості її вжитку.

Губернатор Дюї, називаючи атомову бомбу „знаряддям миру“, радить створити ланцюг баз для атомової блокади Росії. За вжиток атомової бомби в разі потреби висловлюються і військові фахівці, і умовно О. Н., і Конгрес, а конгресмен Ріверс навіть послав президентові телеграму, закликаючи до ультиматуму червоному Китаєві із загрозою атомовою бомбою.

Заперечують вжиток атомової бомби, і то явно із страху перед совєтською відплатою, лише французький та деякі інші західноєвропейські уряди, але в тій самій Європі негвамований Вінстон Черчилл закликає вжити атомової бомби доки її ще не вжив кремлівський агресор.

було б і на що категорію воєнних інвалідів по ширити свою діяльність. Рішення залежатиме від оцінки і постави українського громадянства, яке фінансує СУВІ.

З числа 369 осіб с 209 інвалідів II-ї світової війни і 129 вже побирає ренти від 30—70 нім. марок, рента рент в процесах, а 151 інвалідів визвольних змагань 1918—20 рр. та 9 інвалідів УПА — не мають права на німецькі ренти і користуються лише с-соціальною допомогою німецького уряду, якщо с на німецькій економіці, 35 нім. марок місячно, або живуть в таборах ІРО.

Хоч більшість висловлюється при цьому за вжиток атомової бомби лише для оборони, проте це питання досі лишається назавгал спірним. Такими самими спірними с і питання про те, де й коли саме треба скинути атомову бомбу.

Не треба довго доводити марність подібної дискусії. Така нова, весь час удосконалювана й разом з тим утаємничена зброя, як атомова, взагалі не може бути об'єктом широкого дискусії.

Якщо б до цього додати, що вироблення навіть одної атомової бомби с процесом надзвичайно складним і дорогим, що застосування атомової зброї може бути різноманітним (як, напр., утворення радіоактивних зон) і за певних умовин стратегічно нецільовим, шкідливим або й цілком небезпечним для армії, яка її вживає, що воно потребує більш-менш точного урахування всіх наявних і потенціальних своїх і ворожих атомових ресурсів і інших стратегічних чинників, то стане досить ясним, що дискусувати на цю тему можуть тільки атомові й військові фахівці. Міркування не самих „простих смертних“, а й видатних, але не цілком обізнаних в цьому питанні державних діячів ніколи не можуть тут бути ні всебічними, ні повновартісними.

ДО АТОМОВОЇ ДИСКУСІЇ

Проблема вжитку атомової бомби посилено обговорюється на шпальтах американської (та й європейської) преси, на прасових конференціях, в інтер'ю й на нарадах державних діячів і як відгомін — в широких колах населення.

На цю тему пишуть часто й „Свобода“. Метою цієї статті с лише зробити деякі підсумки й висновки з цієї, сказати б, атомової дискусії, а разом з тим і деякі застереження. Атомова проблема с надто складною і новою, а саме використання атомової енергії — надто загрозливим для долі людства, щоб в перебігу цієї дискусії не виявилось чимало розбіжностей поглядів, а інколи й тієї нервозності, яка приглушує голос тверезого розуму голосом недержавного дочуття.

Проте ніяк вже не можна виправдати ті спрощення і узагальнення цього питання, на які доводиться і люди натрапляти. Адже саме складність атомової проблеми, саме те, що вона не с якимсь окремих питанням, а становить складний комплекс питань воєно-стратегічного й тактичного, політичного й морального характеру, що його до того ж треба розглядати тільки в аспекті часу й місця, унеможливило тут якісь спрощення.

З цього погляду дивним здаються твердження і то часом не самих приватних політиків, що, мовляв, треба, напр., не гаючи часу, скинути атомову бомбу на Кремль. Помінивши питання про те, чи зможе б фізичне нищення навіть всієї кремлівської верхівки зупинити червоний похід проти вільного світу (на яке відповідь може бути тільки негайною), такі люди заплушують очі на цілком очевидні факти реальної дійсності.

Ніби скинута з величезної височини (а тільки так і можливо підлетіти до Москви) атомовою бомба влучить саме в націлене місце, ніби в час воєни небезпечні кремлівські можновладці спокійно чекатимуть в ньому на атомову бомбу, а не сховаються в несприступному для неї підземеллі, ніби від такої бомби не потерпіло б лише мирне населення! Або візьмімо іншу пораду: — скинути атомову бомбу в Кореї. Ніби в умовинах модерного фронту, та ще в гористій і лісистій країні, така бомба могла б знищити цілу армію, а не лише хібащо кілька тисяч вояків, які зараз же будуть поповнені новими тисячами, ніби на послідовне винищення цих тисяч вистачить обмежених ресурсів атомової зброї, ніби вона не буде потрібна й для інших, ще важливіших фронтів! Недаром шефи штабів американської армії в Кореї генерал Колінс та американської авіації генерал Ванденберг рішуче висловились за недоцільність вжитку атомової бомби в Кореї.

Я навмисно відзначив тут ці, здавалось би, неварті особливі уваги елементарні об'єктивні поради, бо вони найважливіші виявляють хибні й будь-якого іншого однобочного й спрощеного підходу до проблеми вжитку атомової бомби. Чи не ясно, що в обох цих випадках, не завдавши ворогові істотної шкоди, атомова бомба завдала б зате багато престижної шкоди демократії, збудивши неприязні почуття до неї в потерпілій людності і давши ворогові багату поживу для його антидемократичної пропаганди. Оце якраз і надає проблемі вжитку атомової бомби величезного морально-політичного значення, яким нехтувати ніяк не можна.

Шождо моральності самого вжитку атомової бомби, то крім одних інших заперечень його як аморального засобу боротьби (до того, мабуть, підказаних не

так голосом християнської моралі, як голосом звичайного страху), то більшість „дискусій“ свідомо вносять це питання поза межі етичних критеріїв. Навіть представники Церкви, як от відомий католицький теолог і публіцист О. Вошл або протестантська комісія в Клівленді, висловились за можливість вжитку атомової бомби, хай і з застереженням про його оборонний характер.

Проте це питання витерпено й і слушно вже було розглянуте в „Свободі“ (ч. 291) в статті п. В. Сивенка „В полоні договірних ілюзій“.

Взагалі, попри всі розбіжності в атомовій дискусії, найістотніші висновки з неї вже досить викристалізувались. Більшість політиків, зважаючи на озброєння атомовою бомбою комуністичного агресора, рішенням про потребу озброєння нею і демократичних країн і еventуального вжитку. Президент Труман, підкреслюючи своє небажання вживати атомової бомби, не заперечує можливості її вжитку.

Губернатор Дюї, називаючи атомову бомбу „знаряддям миру“, радить створити ланцюг баз для атомової блокади Росії. За вжиток атомової бомби в разі потреби висловлюються і військові фахівці, і умовно О. Н., і Конгрес, а конгресмен Ріверс навіть послав президентові телеграму, закликаючи до ультиматуму червоному Китаєві із загрозою атомовою бомбою.

Заперечують вжиток атомової бомби, і то явно із страху перед совєтською відплатою, лише французький та деякі інші західноєвропейські уряди, але в тій самій Європі негвамований Вінстон Черчилл закликає вжити атомової бомби доки її ще не вжив кремлівський агресор.

було б і на що категорію воєнних інвалідів по ширити свою діяльність. Рішення залежатиме від оцінки і постави українського громадянства, яке фінансує СУВІ.

З числа 369 осіб с 209 інвалідів II-ї світової війни і 129 вже побирає ренти від 30—70 нім. марок, рента рент в процесах, а 151 інвалідів визвольних змагань 1918—20 рр. та 9 інвалідів УПА — не мають права на німецькі ренти і користуються лише с-соціальною допомогою німецького уряду, якщо с на німецькій економіці, 35 нім. марок місячно, або живуть в таборах ІРО.

Хоч більшість висловлюється при цьому за вжиток атомової бомби лише для оборони, проте це питання досі лишається назавгал спірним. Такими самими спірними с і питання про те, де й коли саме треба скинути атомову бомбу.

Не треба довго доводити марність подібної дискусії. Така нова, весь час удосконалювана й разом з тим утаємничена зброя, як атомова, взагалі не може бути об'єктом широкого дискусії.

Якщо б до цього додати, що вироблення навіть одної атомової бомби с процесом надзвичайно складним і дорогим, що застосування атомової зброї може бути різноманітним (як, напр., утворення радіоактивних зон) і за певних умовин стратегічно нецільовим, шкідливим або й цілком небезпечним для армії, яка її вживає, що воно потребує більш-менш точного урахування всіх наявних і потенціальних своїх і ворожих атомових ресурсів і інших стратегічних чинників, то стане досить ясним, що дискусувати на цю тему можуть тільки атомові й військові фахівці. Міркування не самих „простих смертних“, а й видатних, але не цілком обізнаних в цьому питанні державних діячів ніколи не можуть тут бути ні всебічними, ні повновартісними.

Для загалу повинно бути ясним одне: демократичний світ мусить і далі посилено створювати арсенал атомової та водневої зброї, доки озброється агресор. Шождо зброя її, то не можна легковажно розкидати атомові бомби на московські вулиці чи корейські ліси. Їх треба берегти для рішального часу й рішальних місць. Це Наполеон І в практиці, а його сучасник Кляєвцев в теорії остаточно довели, що на війні перемагає той, хто зуміє використати де саме й коли саме треба завдати ворогові рішального головного удару. Ця стратегічна істина повинна особливо стосуватися атомової бомби, як це й показала гірошійська трагедія 1945 р. З цього погляду марним здаються всі передчасні міркування про те, де й коли треба кидати атомові бомби і чи бути в атомовій війні лише на оборонних позиціях. На це відповідь самий перебіг воєнних дій, незалежний від наших бажань, як сама війна, як сама історія.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

Ще про „Голос Америки”

Минуло вже більше року з дня початку пересилань „Голосу Америки” українською мовою. Скільки то було шуму, хвилювань — тоді, коли українці домагалися від американського уряду вислання українською мовою. Писалося багато статей у пресі, до Стейт Департаменту надійшло біля 3500 листів з вимогами про передачу. Все це — разом з міжнародною ситуацією (очевидно), дало можливість добитися радіо-передач. Після цього наступив в українській пресі період „конструктивної критики”, що в ній, між іншим, вимагалося навіть, щоб всі ці, що працюють в цьому відділі, збійкотували й покинули працю, бо, мовляв, — український відділ не в українській а російським підвідділом.

Не вдаючись у глибшу деталізацію всього того, що творило довкола українського відділу „Голосу Америки” перед початком і кілька місяців після пересилань, бо про це вже досить писалося, — а хочу зупинитися на подальшому. Всі ці, що критикували, забувають про одне: що „Голос Америки” — на любий мові, не є голос, думка, чи опінія певної національної групи, чи партії, що перебуває постійно або тимчасово на еміграції в Америці.

„Г. А.” і зверху так, бо це є голос Америки. Це є вісті, коментарі, огляди, все те, що американський уряд вважає за потрібне подати. Чи це зле, чи добре, чи відповідає вимогам часу, чи ні, — це інша справа. І саме з цього погляду треба розглядати це питання. Не раз, багато разів і багато було вже дуже корисної критики передач „Г. А.” самою американською громадськістю, американською пресою. В основному критика вказувала на те, що передачі „Г. А.” можна зарахувати до категорії безсторонньої інформації, а грубіше до „невиразного бурмотання” в порівнянні з могутньою советською пропагандою. Так писав Дейвід Лоренс в „Нью Йорк Геральд Трибюн”, так писав Анастоль Шуб в „Нью Лідер” і багато інших. Вони писали це на підставі зивчення матеріалів „Г. А.” і радийо департаментові стейту змінити їх і то негайно, бо саме тепер, вказували вони, у цілому світі йде бій за людські душі між мракобисним московським комунізмом і справжньою демократією заходу. В основі своєї ця критика була конструктивна, бо вона не копалась в біографії Ачесона чи Колера, що очолює „Г. А.”, а дивилась в корінь справи. Зміни ліній програм, зміни їх змісту, очевидно потрібні. І ця зміна, може заповільно, але вже відбувається. Ті ж українці, що „критикували”, вважали себе ображеними, бо департамент стейту їх не послухав та не розігнав українського відділу, і вони, вичерпавши увесь обсяг лексики слів, перестали (на якийсь час) писати. Інші ж писали повні різні лайки листи до „Г. А.”, але потрібної здорової критики в них навіть безсторонна людина не могла б знайти. Ніхто то не заперечує, що в початкових місяцях українські передачі „Г. А.” були не на відповід-

2663 — 4,5%, німецькою мовою — 2495 — 13,5%, французькою мовою — 2048 — 11%, англійською мовою — 1711 — 5%, індонезійською мовою — 285 — 1,5%, турецькою мовою — 193 — 1%, іншими мовами — 458 — 2%, з 3. Д. А. — 1001 — Разом 19,332 листів. З цього на український відділ надійшло всього сім листів — два з Німеччини і п'ять з Англії. За листопад місяць із загальної кількості 22,218 листів, українською мовою прийшло лише 14. За інші місяці картина приблизно та сама, якщо не гірша.

Чи можна тільки на підставі тих цитованих собі думку, що саме думає більшість українців про передачі „Г. А.” українською мовою? Дуже тяжко. Чи помагає це українцям у їх прагненні добитися покращань, які зміни в українських передачах „Г. А.”? Ні! Без сумніву це нікому не помагає, ні тим, що планують передачі, ні тим, що їх слухають. В цій маленькій деталі українці показали це раз, що вони часом не розуміють значення менших речей, що теж мають вплив, або вирішують великі речі, події. З сумом треба признати, що більшість вважає: раз це не закликають через „Г. А.” до повстання на Україні, і не обіцяють самостійної України, то нема чого слухати, нема чого турбуватися якимсь непотрібним листуванням. Вони забувають, що те дрібне листування в Америці грає колосальну роль. Американська громадська думка то є пульс, то є барометр для уряду. А для нас усіх те листування є далеко важливіше ніж будь-що, бо то є співпраця з американським урядом. Крім того, інші відділи теж це не закликають. Очевидно, на все є свій час.

Не доводиться говорити і про те, що не всі завані приватних осіб (напр. Стасена) і навіть офіційних, треба передавати по радіо. Бо завані, що не мають за собою підтримки діями, справ не мінняють і нікому не допоможуть. Ми не сумніваємось, що всі свідомі українці зрозуміють важливість цього листування і відгукнуться на це справедливу і корисною критикою, що допоможе і „Г. А.” і загальній українській справі.

З цих іспанською мовою — 4898 — 27%, іспанською мовою з лат. Америки — 2892 — 16%, італійською мовою —

Відсвяткування у Лондоні роковини Української Соборности і Самостійности

Під протекторатом Представництва В.О.Уради у В. Британії, і при співучасті Європейського Представництва Комітету Українців Канади (Українське Бюро-Лондон), українські громадсько-суспільні та політичні організації, що стоять на платформі Української Національної Ради, — об'єднані в Координаційний Комітет Українських Організацій у В. Британії, — відсвяткували в дні 22 січня ц. р. у Лондоні СВЯТО ПРОГЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНІСТІ.

Свято відбулося в одній з репрезентативних залей Лондону (Вестмінстер Централ Гол) в год. 7.30 вечора, активною участю спеціально запрошених двох визначних британських парламентаристів-політиків, пп. Дж. Даллеса, і пос. Бейкер-Уайта, як промовців, а теж в приватності около 180 осіб українського місцевого громадянства і чужинців, які прибули на свято в кількості понад 80 осіб. Між ними були: представники англійських політичних, професійних, та суспільних організацій, представники Міжнародного Ліберального Світового Союзу, Лондонської Організації Високошкільників; був прийнятий генеральний секретар Британських Профспілок, секретар Міжнародної Комісії Лейбур Парті в В. Британії, представники життєвого „Бунду”, та кількох пресових звітодавців.

З числа поневолених Москові народів і свята взяли участь представники акредитованих при англійському уряді міністрів всіх трьох балтійських держав, Представники Білоруської Національної Ради, чеських і словацьких політичних і суспільних організацій і інші.

Окремим письмом привітав свято проголошення української самостійности б. англійський консул у Києві (в роках 1917-19) п. Пікстон-Вер.

При президентській столі, на фоні великого, національними прапорами прибраного тризуба, засіли: Голова Представництва В. О. — п. М. Опаренко, Голова європейського Представництва КУК — п. В. Панчук, Голова Координаційного Комітету п. Ст. Ониско, п. М. Семчишин — доповідач в українській мові, др. О. Волинець — доповідач — в англійській мові і панове Даллес (б. голова Лейбур Парті, б. посол англ. парламенту) п. Бейкер-Уайт — пос. англ. парламенту (консерватист — довголітній протекторативний діяч, одна з провідних постатей Брит. індустрії об'єднаної для боротьби з комунізмом в Економічній Лізі).

Свято відкрив привітальною промовою в англійській і українській мовах п. М. Опаренко, після чого слідувала доповідь в українській мові Уповнова. Рес. Преси п. М. Семчишина — п. н. „Великі Роковини”. Предлегат пов'язуючи до актів 22 січня 1918-19 років з'ясував велику вагу цих історичних подій, унаслідок величчя їх історичного-національного державного значення в боротьбі за здійснення української державної самостійности і соборности. За це змагається український народ на Ватківщині а тут на еміграції акцією державного визволення України очолює і її веде реорганізаційний екзильний Уряд УНР, доколя якого повинно об'єднатися все українське громадянство, якщо воно усвідомляє вагу подій, що наближають нас до моменту вирішення справи української державности.

В короткій але змістовній доповіді виголошеній по-англійськи, др. О. Волинець представив чужинцям гостям найважливіші етапи історії української державности у минулому, докладніше зупинився на часах української революції і відношу української держави — що впала вприти жертвою московсько-большевицького насильства. Він вказав на визвольні процеси що проникали життя українського народу між двома війнами

та безпривілейне повенелення комуністичної України і на суцільний стан української визвольної справи, яка вимагає свого остаточного вирішення і яка являється основною проблемою Сходу Європи. Він висловив впевненість що західний світ розуміє сьогодні вже спрару України яка єдина може гарантувати лад і спокій на сході Європи — звільнені від приари комунізму.

З черги слідували вислуки англійських промовців. Першим промовляв п. Даллес на тему „Українська проблема — світова проблема”. Вік в першій частині своєї блискучої промови п. Даллес виявив себе неабияким знавцем українського питання так у минулому як і в сучасному.

Коли б Ви — українці — говорив п. Д. були втримали свою державу у 1918-20 рр., то сьогодні ми не мали б загрози світового большевицькому-комунізму. Трагедію українського народу світ зрозумів щойно сьогодні — коли загроза большевицькому комунізму всі вільні народи. У своїй тридцятьлітній боротьбі з московським комуністичним імперіалізмом українці вже сьогодні не самі. Поруч них є вже десятки інших народів і вони допоможуть вибороти Україні незалежність.

Промовець підніс оклик в честь героїського українського народу і побажав в день свята незалежности швидкого здійснення українських державицьких ідеалів.

В аспекті боротьби з комунізмом за волю народів наспітлив українське питання другий промовець п. Бейкер-Уайт. Український народ — говорив промовець — був першим, що не скорився перед комуні-

стичною тиранією і в тому йому належить велике признання і пошана. Але коли в 1918-20 роках Ви — українці в своїй боротьбі були осамітнені — сьогодні за Вами стоять і з Вами — десятки народів вільних і демократичних. Треба зирити в переможу ідеалів правди-справедливости і демократії і за них змагатися. Приклад невагаючого резистансу України повинен заохочувати і інші народи і він являється в мовому європейському ладі який настане на руїнах червоної деспотії буде місце на місці самостійної і незалежної України.

Обох промовців зібрані на святі гості нагородили бурною оплесків а п. Панчук в імені всіх прийнятих на святі висловив їм щирю подяку і признання.

В містечкій частині свята виступила відома українська операва співачка п-ні Євгенія Заричька, яка відспівала при аккомпаніменті п. Лаша кілька українських пісень, виключаючи своїм голосом і інтерпретацією загальний і заслужений подив.

Свято закінчилося відспіванням Національного гімну. Найповажніший а н г л і ї с ь к и й щоденник „Таймс” відзначив святкування дня української державности короткою згадкою в рубриці важливіх подій дня.

І справді — Свято проголошення української самостійности і соборности — перший раз в такій міжнародній скалі організоване у столиці британської імперії — треба вважати за велике досягнення українців.

М. Семчишин — Уповн. Рес. Преси і Інформ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ У ФІЛАДЕЛФІ

- 500 нових анонімних ашурансів.
- Для закінчення переселення в Європі, ЗУАДКомітет вислав 500 нових анонімних ашурансів для тих українських родин, які можуть приїхати до ЗДА, однак не мають тут ні кривих ні знайомих. Іх спонзором являється виключно ЗУАДКомітет в зглядю цілий українсько-американський загальний підтримує працю ЗУАДКомітету.
- Щоби світло закінчити справу переселення в Європі, прохасмо наших членів, приятелів та увесь український загальний таоби:
 - негайно заявили свою охоту прийняти на короткий час одну українську родину;
 - хто має знайомих чи кривих в німецьких таборах а хотів би бути певний, що його апікант це прийде на чергу (ашуранси зареєстровані в м. лотім, ледяні чі вже попадають в чергу), хай негайно зголошиться це до ЗУАДК, а ЗУАДК — поставить їх на свій анонімний ашуранс;
 - На покриття коштів транспорту від порту приблизно 2,000 українських родин, які прийдуть на анонімні ашуранси ЗУАДКомітету — просимо присилати свої пожертви на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee,
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

2) Переселення з Філіппінських Островів (Шангаїська Гр.)
Дня 25 січня, ц. р. причалив до порту в Сан Франціско корабель „Дженерал Гаан”, на якому приїхало 10 Українців на анонімні ашуранси ЗУАДК. Мимо прохання примістити нових громадян в Каліфорнії — тамошні громадянство не змогло виконати цього обовязку — і наших нових імігрантів треба було перевести до Мінеаполіс і Шікаго, витрачаючи на це значні кошта.

3) Річні Збори ЗУАДКомітету.
З огляду на недалекі вже річні збори ЗУАДК-у прохасмо всіх наших ЧЛЕНІВ — вірнівати свої членські вкладки (Організації по \$10.00 річно, поодинокі особи \$5.00 річно) та присилати імена своїх делегованих представників, на окремих формулярах, яких взір подасмо нище:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ
RESOLUTION
APPLICATION FOR ACTIVE MEMBERSHIP

Name of Organization _____
Place _____
This is to certify that the regular meeting of this organization held _____ 1951, at _____ it was resolved to become an active member of the United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
Mr. (Mrs., Miss) _____
Address _____
was duly appointed as delegate of this organization.
For _____ Name of Organization _____
(SEAL) _____ President _____
Secretary _____
Злучений Українсько-Американський Допомогий Комітет.

● Пробував бути доводником на комуністів. Вільям Ремінгтон, проти якого ведеться в суді розправа за кривоприпису з відканими комунізму. Три листи пропозиції судові прокуратор кажучи, що листи наслідки, вже після того, як агенти Федерального Слідчого Вюра взяли його на допити. Підсудний під час розправи твердив, що ніколи не мав зв'язків з агентами.

За біблію Гутенберга заплатив німецький збирач, др. Фольгер 2, 800,000 марок.

СПОРТОВЦІ! — УВАГА!

АЛЬМАНАХ РФК відданий в Німеччині до друку і незадовго появиться в розпродажі.
Ліквідаційна Комісія РФК просить П.Т. Передплатників, замешкалих в Канаді і ЗДА, подати на адресу бувшого голови РФК свої теперішні адреси і долучити, з огляду на збільшені кошти друку, одного долара.
ЗА ЛІКВІДАЦІЙНУ КОМІСІЮ РФК:
IWAN KRASNYYK, б. голова
2415 W. Walton, Chicago 22, Ill.
ЯРОСЛАВ РАК, б. м-голова М. СТРОКОП, б. секретар

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ФІЛАДЕЛФІ
— влаштує —
В СУБОТУ, 3. ЛЮТОГО 1951
В САЛІ ГОРОЖАНСЬКОГО КЛУБУ
847 Н. Френклін Стр. у Філадельфії
Перший Концерт Мішаного Хору
під мистецьким керівництвом Ю. ОРАНСЬКОГО
В ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ РІЗДВЯНІ ПІСНІ
Початок точно в год. 6:30 ввечері
Квитки в ціні \$1.50, \$1.00 враз із місцькою оплатою.

Refugee Interview Project

HARVARD UNIVERSITY

ДО НОВОЇ ЕМІГРАЦІЇ

Гарвардський Університет приступив до всебічного вивчення під-советської дієвности шляхом переведення анкети з бущими советськими громадянами. Завданням цієї анкети є ознайомлення американського громадянства з правдивим положенням в Советському Союзі. Ми невіні в тому, що лише свідчення людей, котрі родилися і провели більшу частину свого життя в Советському Союзі, є найліпшим джерелом відомостей про те, як живе населення Советського Союзу і як в дієвности виглядає советський устрій.

З метою переведення анкети з емігрантами, котрі тепер перебувають в Нью Йорку і ближчих від него містах, Гарвардський Університет відкривас в Нью Йорку свій відділ, в яким його представники переведуть анкету з певною кількістю осіб, що емігрували з Советського Союзу.

Сподіємось, що нова еміграція належно оцінить всю важливість розпачоті праці і піде нам назустріч в цій великій і так важливій справі.

Анкета буде переводитися з кожним окремо при чому в її записках не буде зазначатися іривітні свідка. Для нас важливо лише, щоб особа, котра подас відомости, була очевидцем того, про що буде оповідати.

Витрачений час на анкету та подорожні видатки будуть нами оплачені.

Просимо повідомити нас письмово, в англійській або українській мові до 25-го лютого ц. р., про наше бажання взяти участь в анкеті на адресу:

Dr. L. D. LONDON, Director
HARVARD REFUGEE INTERVIEW PROJECT
216 WEST 100 STREET, NEW YORK 25, N. Y.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КОГУС, Н. Н.

Зреорганізування Українського Конгресового Комітету

В неділю дня 31-го грудня м. р. були скликані збори українських організацій нашої громади в справі зреорганізування місцевого У. Конгресового Комітету в нашій громаді.

На зборах були присутні нові члени громади, які прибули зі скитальцями.

Збори відкрив д. Петро Гуреш і пояснив ціль нарад. Забрали голос багато присутніх, а по переведенні дискусії рішення зреорганізувати Комітет. Вибрано новий уряд, до якого ввійшли: Петро Бачинський голова, Петро Гуреш заст. Грещ Недільський касир, Д. Зальопаний секретар, Теодор Малігловка і Мирон Назарко члени управи.

На зборах внясно, що ті всі, що дістали листи від Комітету, можуть складати жертви на руки місцевого Комітету, який буде займатися збиранням пожертв і пересилати їх в призначене місце.

Национальний Фонд зложили по \$25: Д. Зальопаний і Пестф Дзямба; Онуфрій Лесняк \$20, а по \$10: Василь Сташко, Петро Хома, Гавриіл Понтаніч, Іван Ракочій, Василь Семенович, Н. Павлів, М. Пит. Разом 140 доларів.

Зараз по зборах наші молоді люди, головні скитальці, пішли з колядою на цю ціль і закладавали \$235.35, що зробить разом суму \$375.50, які то гроші вилано банком чеком в призначене місце.

Уряд Комітету просить ще й ті організації, які не є в Комітеті, щоб вони вислали своїх представників на наради, які в свою чергу будуть скликаються, щоб можна було вести спільну працю та в одному напрямі.

Коляду зложили: По \$10: Н. Заблоцький, Т. Малігловка, Гр. Бабяк, П. Бачинський.

По \$6: В. Любанецький, По \$5: Гр. Недільський, П. Ракочій, В. Конок, А. Галашич, В. Сташко, Зоя Біліньська, Ів. Дзямба, О. Лесняк, М. Апостол.

По \$4: Л. Скляр, По \$3: М. Кухар, М. Мазур, І. Білінський, М. Крижанівський.

По \$2: Р. Ракочій, Гр. Кушнір, В. Сіменович, І. Кричківський, Е. Скоренький, М. Крушельницький, П. Задра, В. Качмар, Р. Мацюк, Д. Зальопаний, Т. Зібровська (з Нью Йорку), В. Ткач, С. Гарабач, В. Савків, М. Касіячук, М. Назар, Т. Саганович, Р. Галькевич, О. Бачинський, В. Дерлиця, Ф. Шаршанович, М. Назарко, Мих. Назарко, В. Стадницький, О. Гавришук, М. Крушельницька, І. Дрогомирський, Я. Білас, С. Постолюкський, М. Ястремський, П. Гуреш, В. Евраїн, Гр. Войтович, Л. Стакман, Т. Сташка, В. Кулаковський, М. Михайляк, М. Тойорович, Укр. Гор. Клуб, І. Ракочій, І. Кришнівський, Г. Понтаніч, М. Піскор, Е. Погорьдська.

По \$1.50: М. Говікович. По \$1: О. Геля, З. Прейзнар, В. Партак, Д. Мричка, М. Мазурчик, Е. Мазурчик, М. Прейзнар, М. Шанц, В. Жмуд, С. Голубович, А. Мазурчик, П. Хома, К. Вареница, І. Барна (з гори), І. Скляр, М. Гринчук, М. Ворошук, В. Левницький, К. Ліпна, А. Ястремська, Гр. Габуря, П. Ковальчик, М. Півніда, С. Саговський, К. Пакуліш, В. Шпан, І. Ядлош, Д. Мричка (мол.), О. Грудецький, М. Волск, Ю. Бокай, Ю. Бокай (мол.), А. Бабяк, М. Недільський, А. Копча, П. Фінк, І. Копча, М. Гура, В. Варник, Гр. Орлик, В. Михайлишин, М. Винничок, С. Вездук, П. Кобаса, П. Дзямба, І. Купель, Т. Мазей, П. Зацько, А. Гаврилюк, Т. Ракочій, Л. Дзямба.

Д. Зальопаний — секретар

ГРЕНД РЕПДС, МИШ. Святкування листопадових річниць

В цьому році нечисленна українська колонія в Гренд Репдс відсвяткувала листопадові річниць.

В цьому році нечисленна українська колонія в Гренд Репдс відсвяткувала листопадові річниць.

В українських церквах обох обрядів відправлено панахиди за всіх полеглих за волю України, а дня 25 листопада відбулися заходом організації українських ветеранів — відділ Греш Репдс академія, присвячена роковинам Листопадового Зриву та Вазару.

Академію відкрив голова відділу інж. М. Отрешко-Ярський, визнаючи принах до вшанування пам'яті жертв за волю України однохвилинною мовчанкою.

Він теж виголосив реферат про Базарську трагедію. Реферат про Листопадовий Зрив виголосив др Роман Верес. На його внесок прийняли ухвалені резолюцію протестуючу проти виступів ген. Андерса в справі Галичини і Львова, що мали належати до Польщі.

На дальшу програму академії склалися виступи мішаного хору під орудою п. Мельничука та деклямації. Академію закінчено національним гімном.

Підчас академії виголосив привіт прийнятий на залі грецької священниці.

Публіка складалася по половині зі старих та нових імігрантів.

Дохід із добровільних датків рішано переслати на потреби Української Національної Ради.

Д-р Роман Верес

РОЧЕСТЕР, Н. П. Жалібно Академія в честь св. п. генерала Чупринки

В Рочестері вшановано пам'ять героя генерала Тараса Чупринки (Романа Шухевича) в дні 9 грудня 1950.

О год. 7 вечором відправив місцевий парох о. Волянський враз із От. Лонкевичем панахиду. Співав гарно мужеський хор під управою нового диригента п. Кирила Цепенди. Потім відбулася жалібно Академія в місцевій церковній галі, яку відкрив короткою, змістовною промовою теперішній голова філії УКК п. Вас. Попович. Описав слідували продукції місцевого мішаного хору під умлою управою нового диригента п. Цепенди, який за короткий час свого побуту в Рочестері всім вивчив 2 нові пісні і вивів їх описав бездоганно в часі Академії.

Рочестер має щастя: по однім, добрим диригенті, п. Вожикиві дістав теж доброго п. Цепенду.

Головну промову на тему свята виголосив п. Мих. Ставничук.

Добрі були деклямації п-а Лялюка (б. члена УПА) і п-а Снілика.

В програму входили ще сольо-співні пань: М. Клишків і А. Парута. Оби вив'язались вповні вдоволяючо. Добрий був теж добір пісень, відповідно до ваги свята.

Прегарною точкою був жіночий квартет, що виступав двічі і дуже вдало відспівав кілька пісень, а особливо гарно „Заквітчали дівчатонька”. Сцена була гарно прибранна, до чого в значній мірі причинилися панове Деркач і Войчук. Над влаштуванням свята

трудились найбільше голова філії УКК п. Вас. Попович і член ексекютиви п. Михайло Лялюка.

Підчас свята була збірка, яка враз із вступами дала суму \$175.32.

Пожертви склали по \$5: Богдан Хомяк і Волод. Андрусів; Шереліс — \$3; по \$2: К. Шевчук, В. Чорненський, Когут, о. Лопухович, С. Гунька, С. Феїшин, Гр. Крамарчук, М. Ейна і Р. Харамбура; по \$1: М. Кулик, А. Задорецький, Леліч, І. Луцишин, М. Луцишин, Дм. Пристай, І. Шурин, Рообка, І. Ляляк, І. Деркач, Л. Бац, Мих. Рудий, Чорнопиский, Пастушин, В. Колданський, Квасницький, Р. Шпак, Шеремета, Качала, В. Дорофей, О. Голуб, П. Яріш, П. Кулик, Ст. Окрепін, А. Кісіль, М. Вархала, В. Гузар, В. Гречук, І. Терешук, В. Гринчишин, М. Снігур, О. Біганський, М. Вербяний, Оалат, Ів. Васків, Др. Капітан, Д. Висоцький, Ів. Крамарчук, В. Тарнавський, Башук, Кузьмич, О. Малинівський, Марушак, Ів. Павлічко, І. Бедрий, Флішчук, Д. Машковський, Лопатка, С. Рудий, В. Пригода, М. Мельник, В. Попович, Р. Пристай, Мих. Ейна, Лялюка, Ів. Войчук, Дженя Рай, Марія Шевчук, Ів. Пастушин, Малиновський, Ів. Булавинець, Д. Глик, М. Сокильський, Г. Гавришук, М. Ципух, М. Яцула, Ліхощерстов, М. Богатий, Залатинський, В. Кучмія, Кушнір, Н. Гуран, І. Головка, І. Шморган, Кузів, Маньківський, П. Гранковський, Василь Ленік, Ів. Мелешко, Велигорський, Л. Ванжа, О. Папа, Із. Мазурчак, М. Попович, М. Юрик, М. Білоус, С. Свирида, В. Коцько, В. Шот, С. Попель, Т. Шевчук, о. Лонкевич, З. Половний, І. Жонірович, М. Богач, Чемарник, П. Бучанський, П. Зубрицький, Яр. Шуль, К. Смерчинський, Н. Бабяк, Д. Вирета, Ляля Жруга, Олекса Олін, П. Собків, Н. Зируха, Чорнобиль, Ол. Курилас, М. Швец, В. Гранковський і Н. Кушнір. Решта дрібниці.

По потрученні видатків решту із цієї суми відіслано до Централі УКК.

Петро З.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ У Н. СОЮЗУ!

ІВАН БАГРЯНИЙ ТИГРОЛОВИ РОМАН, ТОМ I І II. Ціна \$2.00.

Роман „Тигролови” був нагороджений першою премією на літературному конкурсі у Львові.

Скорочений друкувався під назвою „Звіролови” у „Вечірній Годиці”. Але то була лише частка повного тексту.

Замовлення враз з належністю слати до: „СВОБОДА” P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

прислати на адресу: Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 77 E. 7 Str., New York-City, U. S. A.

„Про працю „Лит. Архів”, зібраних матеріяли та жертводавців буде оповіщатися періодично в пресі.

Керівництво Музею-Архіву УВАН

ЛІСТУВАННЯ РЕДАКЦІЙ

П. М. і О. Д., Ньюарк, Н. Дж. — Нам добре відомі ці справи, а зокрема знає про це ЗУАД-Комітет, який поробив і зі своєю боку різні заходи, щоб дістати від Генерального Прокуратора у Вашингтоні таку інтерпретацію закону, яка дала б змогу дістатись до Америки тим нашим людям, що ще дали перебувають в різних переселенчих таборах у Німеччині й навіть уже мають візи на в'їзд, а не можуть з приводу вимог нового закону приїхати.

Нашу думку найкраще писати до сенатозів і конгресменів з того стейту, де живуть ті наші люди, що мають рідних чи знайомих в Німеччині, яких не допускають тільки на підставі інтерпретації нового закону про внутрішню безпеку. Треба подавати факти, імена осіб. Незабаром відбудеться річні збори ЗУАД-Комітету і там ще ця справа буде обговорена в присутності найвищих представників ДП-Комісії. Теж і УКК-Комітет ургуватиме в Вашингтоні в цій болючій справі.

Щоб хоч частково рятувати літературну спадщину наших авторів, при Музеї-Архіві утворено „Літературний Архів”, який й звертається до авторів та любителів літератури з проханням прислати до „Літературного Архіву”:

Руккописи, машинописи й друковані твори, незалежно від часу й місця походження чи змісту.

Списки друкованих і недрукованих творів окремих авторів, рецензії й відгуки на них.

Світлинні авторів, їхні життєписи, листування, літературні псевдоніми й под.

Чернетки творів, які б виявляли процес творчої праці (перекреслювання, виправлювання) автора.

Різні найподрібніші відомості про побут автора й долю його творів.

Усі ці відомості просимо

ІВАН БАГРЯНИЙ ТИГРОЛОВИ РОМАН, ТОМ I І II. Ціна \$2.00.

Роман „Тигролови” був нагороджений першою премією на літературному конкурсі у Львові.

Скорочений друкувався під назвою „Звіролови” у „Вечірній Годиці”. Але то була лише частка повного тексту.

Замовлення враз з належністю слати до: „СВОБОДА” P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Музей-Архів УВАН, що минулого року переїхав свою діяльність з Німеччини до ЗДА, визначив своїм завданням зберігати культурно-історичні пам'ятки перебування нашого народу на вигнанні.

У процесі праці Музею-Архіву виявилася необхідність зберігати творчість працівників пера (письменники, поети, критики, учені, журналісти, публіцисти, деннікари й ін.).

Про потребу такого зберігання повчав нас хоч би сумний досвід років останньої війни, коли безповоротно затрачено літературний дорібок багатьох десятків наших робітників пера.

Не відшукати вже, хіба, не лише творів загинулих авторів із східних земель, але й авторів з а х і д н о-українських (Лотоцький, Ліпа, Ольхівський, Ірлявський, Марченко, Любарський й ін.), що перебували в значно сприятливіших умовах. Ще більше: невияснена й доля насліддя кількох авторів, що померли в спокійних обставинах на еміграції, — однаково: давніше, чи тепер (Віднов, Любченко, Коломисць й ін.).

Щоб хоч частково рятувати літературну спадщину наших авторів, при Музеї-Архіві утворено „Літературний Архів”, який й звертається до авторів та любителів літератури з проханням прислати до „Літературного Архіву”:

Руккописи, машинописи й друковані твори, незалежно від часу й місця походження чи змісту.

Списки друкованих і недрукованих творів окремих авторів, рецензії й відгуки на них.

Світлинні авторів, їхні життєписи, листування, літературні псевдоніми й под.

Чернетки творів, які б виявляли процес творчої праці (перекреслювання, виправлювання) автора.

Різні найподрібніші відомості про побут автора й долю його творів.

Усі ці відомості просимо

ІВАН БАГРЯНИЙ ТИГРОЛОВИ РОМАН, ТОМ I І II. Ціна \$2.00.

Роман „Тигролови” був нагороджений першою премією на літературному конкурсі у Львові.

Скорочений друкувався під назвою „Звіролови” у „Вечірній Годиці”. Але то була лише частка повного тексту.

Замовлення враз з належністю слати до: „СВОБОДА” P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

прислати на адресу: Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 77 E. 7 Str., New York-City, U. S. A.

„Про працю „Лит. Архів”, зібраних матеріяли та жертводавців буде оповіщатися періодично в пресі.

Керівництво Музею-Архіву УВАН

ЛІСТУВАННЯ РЕДАКЦІЙ

П. М. і О. Д., Ньюарк, Н. Дж. — Нам добре відомі ці справи, а зокрема знає про це ЗУАД-Комітет, який поробив і зі своєю боку різні заходи, щоб дістати від Генерального Прокуратора у Вашингтоні таку інтерпретацію закону, яка дала б змогу дістатись до Америки тим нашим людям, що ще дали перебувають в різних переселенчих таборах у Німеччині й навіть уже мають візи на в'їзд, а не можуть з приводу вимог нового закону приїхати.

Нашу думку найкраще писати до сенатозів і конгресменів з того стейту, де живуть ті наші люди, що мають рідних чи знайомих в Німеччині, яких не допускають тільки на підставі інтерпретації нового закону про внутрішню безпеку. Треба подавати факти, імена осіб. Незабаром відбудеться річні збори ЗУАД-Комітету і там ще ця справа буде обговорена в присутності найвищих представників ДП-Комісії. Теж і УКК-Комітет ургуватиме в Вашингтоні в цій болючій справі.

Щоб хоч частково рятувати літературну спадщину наших авторів, при Музеї-Архіві утворено „Літературний Архів”, який й звертається до авторів та любителів літератури з проханням прислати до „Літературного Архіву”:

Руккописи, машинописи й друковані твори, незалежно від часу й місця походження чи змісту.

Списки друкованих і недрукованих творів окремих авторів, рецензії й відгуки на них.

Світлинні авторів, їхні життєписи, листування, літературні псевдоніми й под.

Чернетки творів, які б виявляли процес творчої праці (перекреслювання, виправлювання) автора.

Різні найподрібніші відомості про побут автора й долю його творів.

Усі ці відомості просимо

ІВАН БАГРЯНИЙ ТИГРОЛОВИ РОМАН, ТОМ I І II. Ціна \$2.00.

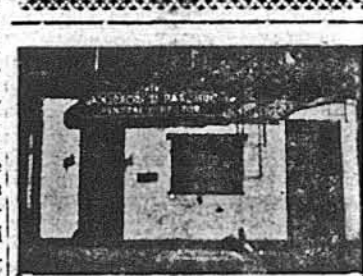
Роман „Тигролови” був нагороджений першою премією на літературному конкурсі у Львові.

Скорочений друкувався під назвою „Звіролови” у „Вечірній Годиці”. Але то була лише частка повного тексту.

Замовлення враз з належністю слати до: „СВОБОДА” P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ
ПОТРІБНО ПАРТНЕРА (самітнього або подруженого) для кінтирні, долина Нью Йорку. Апартамент можна зайняти. Готівки потрібно \$7,500 і рекомендації. Надчу бізнесу як потрібно. Дуже добрий прихід.
Тел. ORegon 3-0395.

ІВАН КОВАЛЬЧУК FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ
NEW JERSEY
ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАРКРАЩА
У випадку смутку в родині клієнту як в день так і вночі:
JOHN KOWALCHUK
129 GRAND STREET
cor. Warren Street
JERSEY CITY, 2, N. J.
Tel. BErgen 4-5131

В. Володимир Пархуч
український погребник
Відповідний гідний похорон по уміркованій ціні.
Модерна Камілія БЕЗПЛАТНО
Клієнту в день і вночі!
WOODROW W. PARCHUC
Funeral Director
Licensed New York & Connecticut
439 E. 5th St., New York City
Tel. ORegon 3-2057
S. PARCHUC — Notary Public

WOODSIDE MEMORIAL
ПОГРЕБОВЕ ЗАВЕДЕННЯ
ВОЛОДИМИР РАПЦА,
погребовий керівник
Одиниці український погребник в НІОАРКУ
Вигідний дохід
Buses 13 (Irv. Center), 18
ЧЕМНА І ГІДНА ОБСЛУГА
617 BROADWAY
(At Elwood Theatre)
NEWARK 4, N. J.
Humboldt 3-4817

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, NEW JERSEY
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬО
УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребом по \$150
ціні так низькій як
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАРКРАЩА
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as \$150
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК
Занімається похоронами в БРОНХ, БРООКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORegon 4-2568

Maple Coal & Coke Co.
antracite FUEL OIL bituminous OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.
Deliveries to Brooklyn, Queens & Manhattan.
Українське підприємство
ФЕДЬКА БУДІАК
ПЕРЕВІЗ
ПАСАЖИРІВ, БАГАЖУ, РЕЧЕЙ з портів, з залізничдор. двірців, до пансіонатів і т. ін.
на різні відстані.
Телефон: від 6 ранку до 10 веч. щоденно: CUpress 9-7879
M. Shulgin Transportation Bureau
2068 Anthony Ave., New York 57, N. Y.

“UKRAINE AND ITS PEOPLE”
An English handbook with maps, statistical tables and diagrams
— edited by —
I. MIRCHUK
This is a collaborative work and the book might be termed a Ukrainian encyclopaedia in miniature.
Price \$3.00.
Order from:
СВОБОДА BOOK STORE
P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 2525. Вуха, які чують безгомінних.
“THE SAGOTH, ABSORBED IN HIS WORK OF MIXING POWDERS AND LIQUIDS, HEARD NOTHING AS THE RUGTIVES CREEPT TOWARD HIM.”
...вони вийшли наверх в ма-газіні, десь під містом” — говорив дальше Грідлі. „Сагот, якого ум був зайнятий мішанням проху й плинні, не чув нічого, коли втікачі приповзли до нього.
Коли Гтак піднісся саме за плечима Сагота, великий дику підніс свої очі і застановив роботу.

УКРАЇНСЬКА ФУТРЯНА РОБІТНЯ В НЬО ЙОРКУ
Roman KUSSOFF
41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY
(близько Шострої Евею)
Коли задумате справити нове футро, переделювати, направити, так порадьтеся в цій справі з досвідченим скіряком Романом Кузевом. Він напевно подбає, щоб ваше футро, джакет чи ковнір були зроблені по найновішим фасонам, солідно та з найкращих матеріялів. Ціни приступні.
Інформації на телефон: PLaza 9-4238.

“THE SAGOTH, ABSORBED IN HIS WORK OF MIXING POWDERS AND LIQUIDS, HEARD NOTHING AS THE RUGTIVES CREEPT TOWARD HIM.”
...вони вийшли наверх в ма-газіні, десь під містом” — говорив дальше Грідлі. „Сагот, якого ум був зайнятий мішанням проху й плинні, не чув нічого, коли втікачі приповзли до нього.
Коли Гтак піднісся саме за плечима Сагота, великий дику підніс свої очі і застановив роботу.